

LAIA MOLINÉ, jove d'esperit conciliador ideal per mantenir la reconciliació entre el PS i SDP. Devota de Bartumeu, pensa que la política ha d'anar més de persones que d'ideologies.

Una equilibrista molt diplomàtica

DE PERFIL

OLIVER VERGÉS

És el seu segon cop a llistes i només en té 25. Algú podria pensar que vol esdevenir una professional de la política, però no, més aviat ho considera quelcom secundari i ha fet el pas per responsabilitat, perquè el país necessita que la gent s'hi impliqui. A casa no es parlava gaire de política, però de petita havia participat en alguna enganxada de cartells

quan els seus pares militaven al PS. Ella ho fa ara per SDP, i diu haver vist la reconciliació de primera mà i com els rancors s'han deixat enrere per un bé major.

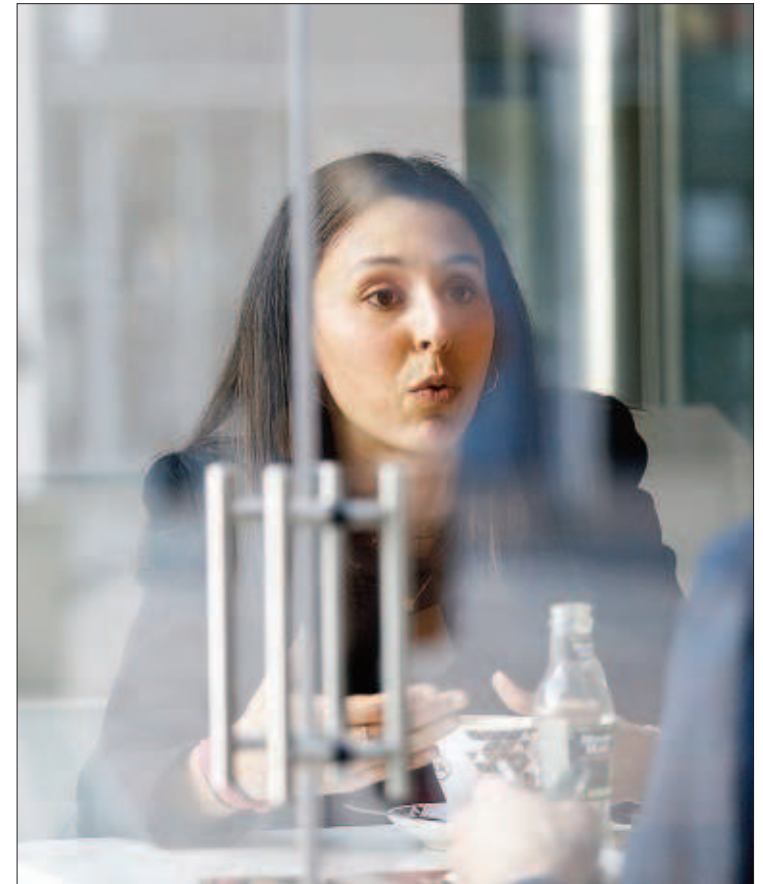
Es defineix com una persona d'esquerres, i crec que després d'estudiar Ciències Polítiques a la UB sap de què parla. A la universitat, però, no va participar gaire en mobilitzacions: ella ha volgut dedicar-s'hi a casa, per ajudar aquells que ho necessiten. Diu que les polítiques que es fan a Andorra són de centredreta majoritàriament i que ser d'esquerres no és fàcil, i més sabent que la massa crítica de possibles votants de la seva llista no gaudeix de la nacionalitat.

Més enllà de les ideologies, pensa que a Andorra hem d'aprofitar que som un petit país per avançar, fent que les persones su-

perin posicions massa enrocades i reconeguïn els errors. Els polítics haurien de ser sincers i acabar amb la idea que reconèixer un error està mal fet. El seu referent polític és Jaume Bartumeu, algú en qui emmirallar-se i que, m'afirma, mai no li ha mentit, a ella ni a ningú que ella sàpiga, i que és una persona que representa el canvi necessari.

Es considera una equilibrista, que defuig els maximalismes i evita la confrontació: és més aviat mediatadora, pacificadora, quelcom que segurament pot anar bé si afloren vells problemes entre partits, potser conscient, com diu ella mateixa rient, allò que "*segundas partes nunca fueron buenas*".

Treballa com a diplomàtica a Exteriors, i s'ho va haver de pensar bé, això de presentar-se, per-

què no volia un conflicte d'interessos amb una feina que la motivava. Fa una dècada que està en parella i, amb els preus dels lloguers, encara no ha pogut emancipar-se. Diu que això no és normal i que tornar a Andorra després dels estudis també implica sacrificis que no haurien d'e-

xistir: no hi ha prou oportunitats per als joves i bona part del seu cercle d'amics no ha tornat per aquest motiu. Una part del talent del país l'estem perdent i això no pot ser bo. Que sàpiguen, tanmateix, que el seu el tenen a plena disposició el pròxim dia 2 si ho desitgen.